

קידוש ליל שבת

עדות המזרח • להדפסה • מבית דוד

קידוש ליל שבת

לפני הקידוש יש אומרים לשם יחוד, מספר לשון חכמים

לשם יחוד קדשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יו"ד ק"א בוא"ו ק"א ביחודא שלים, בשם כל-ישראל, הנה אנחנו באים לקיים מצות עשה דאורייתא לקדש את השבת, ולקיים מצות עשה דרבנן לקדש על-היין, כמו שפרשו רבותינו זכרונם לברכה פסוק זכור את-יום השבת לקדשו: זכרהו בדברים הנאמרים על-היין. לתקן שרש מצות אלו במקום עליון. והרי אנחנו מוכנים להמשיך אורות עליונים לחקל תפוחין קדישין על-ידי הכנה בסוד המעשה והכנה בסוד הדבור.

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיעלה לפניך כאלו כוננו בכל-הכונות הראויות לכוון בסוד המעשה ובסוד הדבור אשר יסדו לנו עבדיך חכמי ישראל בסדר הקדוש של שבת, ויעלה לפניך קדוש זה עם קדושי בניה היודעים ומכונים כהגון. וימשך שפע וברכה רבה בכל-העולמות הקדושים, ומשם ימשך שפע רב לנפשנו רוחנו ונשמתנו לעבדך באמת ולשמר את כל-שבתות קדשך, כל-ימי חיינו, במחשבה ודבור ומעשה, ביראה ואהבה ושמחה רבה. והרי אנחנו מוכנים לקבל עלינו מצות עשה של התשובה, כמו שכתוב ושבת עד-יהוה אלהיך ושמעת בקלו. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שיהא עתה עת רצון לפניך, וימשך לנו ולנשותינו ולבנינו ובנותינו ולכל-ישראל שפע שלום, טובה וברכה, חיים חן וחסד, ורחמים, על ידי כ"ב צנורות עליונים אשר הם פתוחים ומריקים שפע וברכה מברכה העליונה מראש כל-הכתרים. ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות מצות מזיגת כוס היין של הקדוש במים, מלא ידינו מברכותיה, מעשר מתנות ידך, ובזכות יעקב תמימה, אשר מתק הגבורות בחסדים, ככתוב ויבא לו יין וישת דארמי ליה מיא ביינא, כן ברחמיה וחסדיה יתמתקו כל-הגבורות והדינין וגמלנו חסדים טובים:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהי אבותינו, שבזכות מצות הברכה של קדוש שבת על כוס יין מלא, יתמלאו אותיות כוס שהם כ"ף ו"א סמ"ך, שעולים מספר הברכה, ויהיו צנורות לקבל לנו שפע הברכה מן הברכה העליונה ממקור הברכות. ויתקיים בנו מקרא שכתוב יצו יהוה אתך את-הברכה באסמיה ובכל משלח ידך. ועתה אדני אלהים הואל וברך את-בית עבדך ומברכתך יברך בית עבדך לעולם. יהיו לרצון ו אמרי-פי והגיון לבי לפניך יהוה צורי וגאלי:

יש נוהגים לומר נוסך קצרה (כף החיים ס' רע"א ס"ק ס"ג) לשם יחוד קדשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יו"ד ק"א בוא"ו ק"א ביחודא שלים, בשם כל-ישראל,

הָרִינִי בֹא לְקִיּוֹם מִצּוֹת עֲשֵׂה דְאוּרִיתָא לְקֹדֶשׁ הַשַּׁבָּת בְּדִבְרֵי כְמוֹ שְׁכָתוֹב זְכוֹר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת לְקֹדֶשׁוֹ. וּמִצּוֹת עֲשֵׂה דְרַבְנָן לְקֹדֶשׁ עַל-הַיּוֹם. וּמִצּוֹת סְעוּדַת לַיִל שַׁבָּת. לְתַקֵּן שְׁרֵשׁ מִצּוֹת אֱלוֹ בְּמָקוֹם עֲלִיוֹן. וַיְהִי וַנַּעַם אֲדֹנֵי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

יֵשׁ נוֹהֲגִים לּוֹמְרֵי מִזְמוֹר לְדוֹד יְהוָה רָעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֵאוֹת דָּשָׂא יִרְבִּיצָנִי עַל מִי מְנַחֲתוֹת יְנַהֲלָנִי: נִפְשִׁי יִשׁוּבָב יִנְחֵנִי בְּמַעְגְלֵי-צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי-אֶלֶךְ בְּגִיא צִלְמוֹת לֹא-אֵירָא וְעַ כִּי-אֶתֶּה עִמָּדִי שְׁבֻטְךָ אֲמַשְׁעֲנֶנִּי הִמָּה יִנְחֵמָנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי וְשִׁלְחוֹ נֶגֶד צִרְיִי דִשְׁנֶתָ בְּשֵׁמֶן רִאשִׁי כּוֹסֵי רוּיָהּ: אֵךְ וְטוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כָל-יְמֵי חַיִּי וְשַׁבָּתִי בְּבֵית-יְהוָה לְאַרְךָ יָמִים:

יוֹם הַשַּׁשִּׁי: וַיִּכְלּוּ הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ וְכָל-צָבָאָם וַיִּכְלּוּ אֱלֹהִים בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּשְׁבֹּת בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר עָשָׂה: וַיְבָרֶךְ אֱלֹהִים אֶת-יוֹם הַשְּׁבִיעִי וַיְקַדֵּשׁ אֹתוֹ כִּי בּוֹ שַׁבָּת מְכַל-מְלַאכְתּוֹ אֲשֶׁר-בָּרָא אֱלֹהִים לַעֲשׂוֹת:

וְאוֹמֵר הַמִּקְדָּשׁ סִבְרֵי מְרֻנָּן, וְעוֹנִים לְחַיִּים.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, בּוֹרֵא פְרֵי הַגֶּפֶן:

יְכוֹן לְקִיּוֹם מִצּוֹת עֲשֵׂה דְאוּרִיתָא שֶׁל הַקִּידוּשׁ, וּמִצּוֹה דְרַבְנָן עַל הַיּוֹם.

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו, וְרָצָה בָּנוּ, וְשַׁבָּת קִדְּשׁוּ בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנִּחִילָנוּ, וְזָכוּן לְמַעֲשֵׂה בְּרֵאשִׁית. תַּחֲלָה לְמִקְרָאֵי קִדְּשׁ זְכוֹר לִיצִיאת מִצְרַיִם, וְשַׁבָּת קִדְּשָׁהּ, בְּאַהֲבָה וּבְרָצוֹן הַנִּחִלָתָנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה, מִקְדָּשׁ הַשַּׁבָּת:

יֵשֵׁב וַיִּשְׁתֶּה